

[Indenrigsministeren]

(Lovforslag nr. L 178).

Tyngdepunktet i lovforslaget består af et forslag om, at der indføres et tilskud til kommuner, der har væsentlige udgifter til særlige foranstaltninger for indvandrere. I min redegørelse i folketinget for regeringens indvandrerpolitik den 18. november sidste år kom jeg ind på, at kommunernes udgifter på dette område er meget ulige fordelt, fordi indvandrerne bor meget ujævnt ude over landet. Dette medfører, at nogle kommuner i forhold til deres befolkningstal har meget høje andele af indvandrere, mens andre har meget få. Samtidig kan vi konstatere, at kommunernes udgifter til særlige foranstaltninger for indvandrerne – ikke mindst på undervisningsområdet – fordeler sig meget ulige.

Da de generelle tilskuds- og udligningsordninger, der er bygget op i årene efter kommunalreformen, ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til disse skævheder, og da det efter regeringens opfattelse tillige er vigtigt i en indvandrerpolitisk sammenhæng, at landets kommuner er rimeligt ligestillet med hensyn til løsning af de opgaver, som indvandrerne tilstedeværelse stiller dem over for, foreslår regeringen, at der fra 1982 ydes et tilskud på i alt 37 mill. kr. til kommuner, der har væsentlige udgifter til særlige foranstaltninger for indvandrere. Efter de beregninger, der ligger til grund for lovforslaget, vil i 1982 i alt 15 kommuner komme i betragtning som tilskudsmodtagende, og tilskuddet vil blive fordelt mellem disse efter forholdsvis andel af indvandrere fra landene uden for Skandinavien, EF og Nordamerika og børn og unge fra disse lande. Desuden tages der særligt hensyn til kommuner, hvis forholdsvis andel af indvandrere og hvis udgifter til særlige foranstaltninger væsentligt overstiger de øvrige tilskudsmodtagende kommuners.

Herefter skulle der være skabt en rimelig grad af udligning mellem kommunerne og tillige være givet de kommuner, der har mange indvandrere, bedre mulighed for og en vis tilskyndelse til at øge deres foranstaltninger for indvandrerne i takt med behovet. Regeringen anser dette for vigtigt, ikke mindst fordi det i så høj grad er i kommunerne, at indpasningen af indvandrerne i det danske samfund skal ske. Regeringen er dog på det rene med, at tilskuddet i sig selv ikke kan

løse de underliggende problemer, der er årsag til, at indvandrerne i så høj grad er bosat i et fåtal af kommuner, i særdeleshed i hovedstadsområdet, og næppe heller de sociale og kulturelle problemer, som en sådan koncentration kan give anledning til. Spørgsmålet om den meget skæve bosætning – der naturligvis til dels har sin begrundelse i beskæftigelsesmæssige forhold – og dennes relation til integrationsmålsætningen i indvandrerpolitikken vil derfor blive taget op i det ministerudvalg om indvandrerpolitikken, som regeringen har nedsat den 3. februar i år.

Herudover omfatter lovforslaget et forslag om, at der fra 1982 ydes et tilskud på i alt 9,3 mill. kr. til kommunerne på de større øer, dvs. øer, der består af én eller to kommuner: Læsø, Samsø og Ærø. Tilskuddet omfatter en sejlstøtteordning og en uddannelsesstøtte.

Formålet med sejlstøtteordningen er at bedre på øernes konkurrencemæssige situation gennem en sænkning/fastfrysning af fragttakster, mens uddannelsesstøtten skal fjerne forskelsbehandlingen af unge, der er nødt til at fraflytte øerne for at uddanne sig efter folkeskolen.

Det er en forudsætning for tilskud, at de respektive kommuner og amtskommuner indgår aftaler med staten (indenrigsministeriet) om deres bidrag til de nævnte støtteformål.

I konsekvens af den foreslåede uddannelsesstøtte for de større øer foreslås en lignende ordning indført for de små øer, dvs. øer, der er en del af en kommune.

Begge forslag er statsfinansielt neutrale, idet de agtes finansieret ved overførsler fra de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder:

Forespørgsel [om kystsikringsarbejder] af Dohrmann (FP).

(Forespørgsel nr. 24. Anmeldt 13/2 81).

Formanden:

[Formanden]

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen.

(Lovforslag nr. L 135. Fremsat 27/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Blendstrup (S):

Med baggrund i finansieringsinstituttets ønske om at fortsætte sit virke, et ønske, som Danske Dagblades Forening har tilsluttet sig, kan jeg støtte, at loven forlænges. Foreningen har dog tilføjet en anmodning om at tilskudsbeløbet på 4 mill. kr. forhøjes i forhold til den siden 1975 skete prisudvikling.

Spørgsmålet om dagspressens økonomiske forhold og statens forskellige støtteordninger, tilskudsordninger, til dagspressen undersøges for tiden i den nedsatte mediekommision. Jeg mener derfor, at en egentlig revision af loven bl.a. med henblik på at forhøje statens tilskudsbeløb bør afvente mediekommisionens indstilling.

Jeg skal på den baggrund på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale, at forslaget vedtages.

Ellemann-Jensen (V):

Vi kan i princippet nok gå ind for, at man udskyder en mere omfattende revision af loven, men er lidt betænkelige ved, at man udskyder spørgsmålet om en forhøjelse af tilskuddet til finansieringsinstituttet. Der er for os at se et ganske klart behov for at forhøje det, og mediekommisionen synes jo at kunne blive et temmelig tungt og langsomt arbejdende organ. Men vi vil under udvalgsarbejdet se nærmere på mulighederne for at få fremskyndet dette ene spørgsmål om midlerne.

Loven her drejer sig jo om bestræbelserne på at sikre en fri presse i Danmark, og der-

for håber jeg på formandens indforståelse, når jeg ganske kort benytter lejligheden til over for statsministeren at pege på behovet også for andre sikringer, som jo er sørgeligt aktualiseret af denne dags begivenheder omkring den strejkeramte Fyns Amts Avis, hvor det ser ud til, at der bliver stillet en helt utilstrækkelig politistyrke til rådighed for en sikring af bladets udgivelse. Venstre har i den anledning begæret hastesamråd i retsudvalget om spørgsmålet.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg vil gerne begynde med at henlede opmærksomheden på en fejl både i lovforslaget og i statsministerens bemærkninger til det. Lovforslaget hedder »Forslag til lov om ændring af lov om økonomiske bistand . . .«, og statsministeren bruger – jeg tillader mig at citere – i bemærkningerne til lovforslaget i anden spalte udtrykket, at man ikke har fundet det rigtigt at søge det årlige tilskudsbeløb til instituttet forhøjet.

Det er en misforståelse, hr. statsminister. Der er ikke tale om noget tilskudsbeløb. De første 2 mill. kr., der siden blev forhøjet til 4. mill. kr., er betaling for den konkrete ydelse, at dagbladene offentliggør klasselotteriets trækingsliste.

Jeg vil egentlig foreslå, at vi får ændret disse ting. I hvert fald vil jeg gerne bede statsministeren heroppefra bekræfte, at det forholder sig, som jeg siger.

Hvad angår selve forslaget om en uændret forlængelse, må jeg finde det besynderligt. Man kunne diskutere, om en statsstøtte skulle forhøjes – vi ville nok være at finde blandt dem, der ville være utilbøjelige til at sige, at den skulle det – men at en ydelse, der ikke er blevet reguleret i 5 år, siden 1975, nu igen skal låses fast i en 2-årig periode, medens man afventer mediekommisionens arbejde, må nok ud fra almindelige rimelighedssynspunkter forekomme uacceptabelt.

Jeg vil i øvrigt i parentes sige, at mediekommisionen kan jo bruges til meget, og det vil den sikkert også blive, navnlig før den får afgivet betænkning. Jeg synes, at dette er et misbrug af mediekommisionen, og jeg synes, det er kedeligt for de mennesker, som statsministeren har fået til at træde ind i den, at de og deres arbejde ligesom skal bruges som et påskud til at forsinke noget, der sikkert